

[Maigaard.]

Nu siges der så — og jeg mærkede mig ikke mindst hr. H. C. Tofts ord — at det, man ville, det var skam ikke en særbehandling af landbruget; det var en tanke, der lå hr. H. C. Toft fjern, kunne jeg forstå. Det, man ville, var, at grundskatterne skulle lægges om, sådan at der ikke blev betalt, i alt fald ikke i samme omfang blev betalt, grundskatter af jord, der bruges til erhvervsmæssigt formål, og disse tanker skulle altså gennemføres både for landbrugserhvervet og for industrien. Og så er det, jeg godt vil spørge hr. H. C. Toft, hvordan det provenutab, som det offentlige ville lide på den måde, skulle dækkes ind. Jeg kan kun se det på den måde, at det må dækkes ind ved, at de direkte skatter forøges, og jeg vil derfor gerne spørge hr. H. C. Toft, om hans forslag skal forstås sådan, at det konservative folkeparti i givet fald vil acceptere en forøgelse netop af de direkte skatter for at få lavet den omlægning af jordskatterne, som man øjensynlig er interesseret i. Det er i alt fald et spændende spørgsmål, hvordan man fra konservativ side vil dække det provenutab, som de tanker, man har lagt frem, vil medføre.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Hr. Maigaard må fuldstændig have misforstået min tale eller ikke hørt efter. Jeg gav ikke udtryk for, at industriarealer ikke skulle betale grundskatter. Jeg sagde tværtimod, at det areal, som landbrugets bygninger ligger på, og det nærmest omliggende areal skulle der betales grundskat af på linje med, hvad også industrien gør i dag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): De bemærkninger, som er gjort af ordførerne her i dag, er ikke anderledes end dem, der blev gjort ved første behandling.

Med hensyn til hr. A. Chr. Andersens beklagelse over, at venstres forslag, landboorganisationernes forslag, ikke er kommet frem, da beror det jo helt på udvalgets afgørelse af, hvad der skal frem til behandling her i salen. Det skal jeg ikke blande mig i, og jeg skal i øvrigt ikke gøre flere bemærkninger.

Maigaard: Ja, jeg mindedes, da jeg hørte hr. H. C. Toft, den fabel, der har som motto: man må sno sig, sagde ålen. Det, der står fast, er, at hvis vi gennemfører de tanker, som bl. a. det konservative folkeparti og hr. H. C. Toft har lagt op til, kommer der et provenutab. Dette provenutab kan, så vidt jeg kan se — og jeg kan jo se dårligt, jeg kan se skævt her, det skal jeg ikke udelukke — kun hentes ved, at man forøger den direkte beskatning. Er det konservative folkeparti villig til at tage konsekvensen af sine synspunkter på jordbeskatningsområdet og forøge den direkte beskatning med et provenu, der svarer til det, man letter jordbeskatningen med?

H. C. Toft: Som jeg gav udtryk for før, ønsker det konservative folkeparti, at den dyrkbare jord fritages for grundbeskatning. Samtidig gav jeg udtryk for, at det areal, som landbrugets bygninger ligger på, og de nærmest omgivende arealer skulle grundbeskattes på linje med, hvad der gælder f. eks. industriarealer. Vi finder ikke, det er rimeligt, at man på et tidspunkt, hvor købstæderne også er omfattet af amterne, lægger en særlig skat på den dyrkbare jord; det vil jo med andre ord sige, at den dyrkbare jord også er med til at dække, hvad den store befolkning, der bor i købstæderne, kræver til sygehusudgifter og til mange andre formål.

Det, vi ønsker, er at ligestille landbrugserhvervet med industrien med hensyn til grundbeskatning, og det er klart, at det beløb, der derefter kommer til at mangle, må udskrives som amtspersonskatter; andre steder er der ikke at hente det.

(Kort bemærkning).

Maigaard: Jeg vil godt takke hr. H. C. Toft for det klare svar, det redelige svar. Jeg forstår altså, at vi nu har fået en tilkendegivelse fra det konservative folkeparti, som går ud på, at man i denne sammenhæng er villig til at forøge de direkte skatter, og det er jo en slags nyhed.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Jeg vil gerne sige til hr. Maigaard, at det er ikke noget nyt. Det syns-